

Aldım

Verdim

Ekim 2019

Suriye'nin kuzeyinde

Barış Pınarı Harekatı'nda sınırdan

roketin Nusaybin'deki evimizin

önüne düşmesiyle başlayan

eskiye dayanıyor

cehennem

güvenli bölge

oluşturmak amacıyla

aynı bölgeden bahsetmiyoruz

aynı güvenlikten

Bu sefer sınırdanuzak bir yerde ev tuttuk

şurası Qamişlo, şurası sınır, şurası Nusaybin merkez,
burası bizim evimiz, şurada kırmızı bölge

sıfırdan başladık. Babam

yine evin duvarlarına manzara fotoğrafları yerleştirdi

yüksek lisans

Ankara'ya taşınmıştım. Çalıştığım mekânda,
televizyonda Suriye'ye yapılan Barış Pınarı Harekatı ile ilgili
haberlere denk geldim

her hafta Ankara'dan İstanbul'a gidip geliyordum

Toplantının saatine daha çok var diye Karaköy'e geçip orada vakit
geçirmeyi düşündüm.

deniz havasının iyi geleceğini umarak Karaköy'e gelmiştim

gerçek bir

manzarası vardı

Arayan annemdi

"anne, vardım

ben, iyiyim" dedim.

"evimizin önüne roket düştü

ama biz iyiyiz kızım, bizi merak etme"

"roket patlamadı

kızım, biz iyiyiz"

evimizin önündeki boş toprak

araziye düştüğünü

yağmur yağdığı için de toprağın ıslak olduğunu, o yüzden roketin toprağın içine saplanıp patlamadığını

hâlâ denize bakıyor öylece

onlar içinde roket olan bir toprak çukura bakıyorlardı, bense içi su dolu bir

babam dışarı çıkamıyor evin içinde kocaman manzaralar yaptırdı

12.000 TL'ye dışarı bakınca bir çukur "Altı

çocuğum var burada, bir de sen bela olma bize"

çalıştığım yerden izin alıp Çukur yoktu. Bomba imha ekipleri gelip, toprağı kazıp çıkartmışlardı üzerini tekrar

aldım verdim

oyunu oynar gibi uç uca eklediğim adımlarla çukura kadar saymaya başladım. Roketin düştüğü yere vardığımda dilimde 97 sayısı vardı.

Toprağın üzerinde birkaç bitki kökü gördüm, onları da elime alıp 97 adım uzağa, evime, ailemin yanına gittim.

ayaklarım 35 numara arazinin tam ortasında bir leke otlar çıktı roketin düştüğü Artık yaşıyor gibiydi, hafızasını koruyordu kökleri vardı

topladım kanyaş otu anavatani

gittiğimde babamın doktoruna anlattı

"babanın sinir hücrelerinde urlar var, tümörler var tümörler sinir hücrelerinin etrafında büyüyorlar

büyüdükçe
babanın sinir hücrelerini sıkıyorlar
babam artık hareket
edemiyor.”
bitki
köklerini de etrafında o şeyleri falan görünce
tümöre benzer. Topladığım bitki
kanyaş
çiftçilerin korkulu rüyasıymış
dönüşmeye başladı topladığım
Eve yakın taşlık arazide çektiğim
pandemi
karta virüs bulaşmış
tam da istediğim gibi oldu
dışarıdan bir müdahale var
roketler var, savaşlar var, kartın içinde de virüsler var
lekeyi tanımlamaya
yönelik çizimler
İstanbul'a
Taşındığım zaman
sitenin
önündeki toprak

İçinde toprak bulunan bir daireydi
arazi yeşillik için
ortasında toprak
mesafe
uzaklaşmam bir işe yaramamış, roketi yanımda
getirmiştım çukurun
yeni bir şehre taşınmanın verdiği korku vardı üzerimde
kiskıvrak yakalıyor, çukura çekiyordu
dört sene önce
anlamını bilmediğim
Süryanice ninni
korktuğumda, güvende hissetmediğimde
sesimi duymak ninni
iyi gelen bir hâli var
nedir bu ninninin içinde geçen kelimeler
Süryanice
bilen
Ninniyi
Mırıldanmaya başladım
La la lallişo / Na ki ko ta
iktişo / Miro leylim lıklizo / İkti zey do badişo
Ninni
anlaşılamaz hâle gelmişti
çocuk
şarkı söyleyerek kendini rahatlatır
yürür ve durur Kaybolmuştur

şarkısına sığınır
Kaosun tam göbeğinde
çocuk hoplar
kaos içindeki düzen
parçalanma tehlikesi taşır
ses duvarı Bir çocuk
güç toplamak için şarkı mırıldanır
ev şarkı söyler ya
da dinler
Bir kentin kurulması
bir daire çizilir
çocuk dansında
daire içinde yürünür
Her anlatışında dönüştüğünü
fark ettim ağlayarak anlattığım olayı
gülerek
her anlatışında roketin düştüğü yeri tanımlamakta
zorlandım
düştüğü yere yara demişim

çukur, iz, leke, daire

Kulaktan kulağa oyununda olduğu gibi olay bambaşka

bir şekilde

Bir şeyler kaybolmuştu;

olay kısalmış, birkaç tanık olay mahallini terk etmiş

Çukur artık çukur

değildi

roketin izi en son gittiğimde

kaybolmuştu

oturduğum sitenin

önündeki toprak alan hâlâ roketi içinde

ben de gülmeye başlıyorum

bomba diyorum, havan topu diyorum

çukur'un karşılığını da kendini de bulamıyorum

sadece bir cızırtı

yorulmuşum.

Ağladığım yerlerde

uzun bir çizgi

gücüm

boş sayfa

söylenen

kelimelerle yazılımın algıladığı kelimeler bazen uyuşmuyordu.

Bahsettiğim kulaktan kulağa oyununa

havan topu hastalanmış

Annem "Buket," demişti

saklıbey alıp götürdü

mesafeyi öpmek istedim

kendiliğinden sansürlemiş bir metin

böyle mi geçmişti anlattıklarım?

bu

kadar yabancılaştım. Sizde de aynı şeyler oldu mu?

Duygu değişimimizi

Sözcükler

arasında, harfler arasında bulunan boşluklar

cızırtı, karmaşa, ses kirliliği

Dengbej kadın

Bir gün bir

kelam etmesem ölürüm herhalde

tekrar ederek

acılarının hafiflediği

şifa mı

kaçmaya mı

Çukur

içini

boşalttıkça büyüyen tek şey

mezar

derinse düşme halinde yara açar

bendeki çukur öyle değil, derin değil, karanlık değil

ev hissi veriyor bana. Evime yakın

bu bir kulaktan kulağa oyunuyla son sözü kim söyleyecek yüksek sesle ve kim doğrusunu açıklayacak?

dilsiz ve sağır kulaklara da fısıldayacak
şöyle başlamıştı; bir yerde felaket olan, bir başka yerde

mucizedir

Ama biliyoruz; o

toprakta yeşillenen boşluk masumiyet değil, lekeydi artık

rüyamda da görmeye başladım Ama

hikâyesi başkaydı

yanı başındaydım

Koçerlerden bir teyze

ne yaptığımı sordu

görmeye geldiğimi

“ne roketi?” diyordu

roketin izi falan

değilmiş

onlar kazmış peynirleri bozulmasın diye

toprağı kazmışlar

dizip üzerlerine tahtalar koyup

toprakla kapatmışlar

uyandım. Çukur aynı ama

değişmişti.

Girişteki fotoğraf

Nejbi Erkol

Düşüş, 2019

Fine art baskı

39x54 cm

Metne eşlik eden desen

Nejbi Erkol

Tanık 2, 2020

Kağıt üzerine kara kalem

20x21,5 cm

Üstteki desen

Nejbi Erkol

Çukur ve Yuva 2, 2020

Kağıt üzerine karışık teknik

22x33 cm